

O Fjori a Holgeirovi

e 29. roce svého života potkala lovkyně Fjori válečníka Holgeira na bitevním poli. Nikdo už si nepamatuje, o co tam tehdy bojovali, jejich obrovská láska zastínila všechny spory a neshody. Z pohledu jejich spolubojovníků bojovali tak dlouho, dokud její meč nerozbil jeho sekeru a jeho štít neztupil její ostří. Všichni viděli, že ani jeden z nich nemá nad soupeřem navrch.

Jako si orel najde svého partnera, tak si Fjori našla Holgeira a mezi lesními klany zavládl mír. Jak ale léto odvály chladné větry, měl přijít i konec míru.

Pak ale přišel had, kouzl Holgeira a svůj jed vstříkl hluboko do zranění.

Když Fjora přešla sněhem pokryté hory a dorazila k pobřeží, uvítal ji pohled velryby.

Získala akavirský lektvar a spěšně se vrátila o lesa.

Přestože už Holgeir cítil vánek ze Sovngardu, podala mu lektvar a válečník se v tu chvíli uzdravil.

Ale ve chvíli, kdy vlévala poslední kapku lektvaru do úst Holgeira, had Fjori kouzl, a ta, vyčerpaná z cesty, se během krátké chvíle sama připojila k předkům.

Holgeirův zármutek byl tak silný, že začal budovat hrobku. Jakmile ji dokončil, vzal si život, aby se s ní mohl znovu spojit.